

# S'ha acabat el bròquil

written by Fredi Bentanachs | 15 de febrer de 2017

Ara que ja tenim pressupostos, Espanya ha desfermat tots els atacs, talment com en un guió escrit. El seu pla era, que el famós suflé baixaria. Que tot era cosa «de Mas per tapar el 3%», que es barallarien entre ells, i això no s'ha acomplert. La ràbia del feixisme, la xenofòbia que tenien amagada, ara ja s'ha mostrat del tot.

La farsa del judici sobre el 9N. Una indecència intolerable en una democràcia; la persecució econòmica als moviments socials (ANC, ÒMNIUM); els registres policials; la fiscalia *lo afina*; i un llarg etcètera de moviments repressius amb els quals l'estat substitueix els tancs i la intervenció criminal d'anys enrere. El rebombori fals dels mitjans del règim ja és habitual. És fastigós i immoral, tot s'hi val per tombar un poble.

Dit això, nosaltres no hem estat ni de bon tros encertats, i bé per desconeixement, por, egocentrismes o tacticismes partidistes i absurds, hem perdut tres anys. No passa res, car tenim la sort de la nul·la intel·ligència de l'enemic.

Vull esmentar les errades (deixem-ho així per no ferir susceptibilitats):

- Primer, el 9N, hauria hagut de ser un referèndum vinculant i defensar-lo, vàrem dubtar (capítol a part mereix el lerrouxisme dels comuns que hauran d'explicar davant del poble llur comportament botifler).
- L'excés d'ego d'Artur Mas i Oriol Junqueras de voler llistes junts i separats respectivament. Un any perdut on es va donar absurdament aire al lerrouxisme de Podemos i Colau. Tot i així, vàrem arribar al 27S, les eleccions plebiscitàries, on l'independentisme hi va participar aplegat en dues llistes que van assolir la

majoria absoluta d'escons. Suficients per proclamar la DUI. Sense comptar el robatori de vots de l'exterior es va assolir el 48% dels sufragis (amb el vot exterior hauríem arribat fàcilment al 51/52%). La manca de visió política del moment va fer que a la mitjanit del recompte Antonio Baños primer i Quico Homs després donessin per bo el valor del 48% de vots del sí.

- La CUP va caure al parany de l'unionisme de la lluita en l'eix dreta-esquerra i varen fer plegar Artur Mas, substituït per Carles Puigdemont com a President. La CUP va tombar els primers pressupostos. I aquí l'error i el parany – no superat – de confondre un procés d'alliberament nacional duent-lo al terreny on volia l'espanyolisme, fent-ne una baralla entre dretes i esquerres. D'aquest garbuix és d'on el lerrouxisme i el feixisme dels enemics de Catalunya en volen treure'n rendiment.

Vist així les coses, malgrat el desgast evident del poble i l'atzucac dels partits, hi ha un bri d'esperança. I tot gràcies a l'escandalosa corrupció espanyola i al feixisme xenòfob i no amagat del PP, C's i PSOE i l'enfonsada de Podemos a Espanya. Tot això ha deixat tocat el lerrouxisme dels comuns i, ara, un cop mig superats els enfrontaments absurds entre JxSí i la CUP, han decidit tirar pel dret i aprovar la llei de transitorietat jurídica: la qual serà una DUI de *facto* que anul·larà les lleis i els tribunals espanyols. I d'acord amb el que la comunitat internacional suggereix, es durà a terme un referèndum de ratificació de la independència. Tot sembla indicar que la independència serà acceptada majoritàriament, segons el tractat de Venècia.

Ara bé, el pragmatisme intel·ligent que hem d'aplicar és frenar l'impuls d'uns quants esventats que anomenen a tothom «traïdors» perquè no fan allò que ells volen. Bé, la resposta és senzilla. No és el que volíem, no. El procés no agrada massa a ningú per llarg i confús. D'acord. Però si

realment volem la República Catalana, la independència, caldrà enfangar-nos per darrer cop, som a la recta final. Segons com reaccionï Espanya podrem tenir la LTJ i el referèndum al maig o al setembre. Penso que no arribarem al setembre, i es celebrarà al maig. Dit això, no hi ha més cera que la que crema. Cal anar tots junts units a guanyar la llibertat, per això, a partir d'ara, la dissidència dins les nostres files no es pot tolerar. Només la unitat ferma i contundent, malgrat les diferències, ens durà a la victòria.

El darrer esforç per Catalunya.

Donec perficiam.